

ira enim est maximè ad pericula subeunda perrexit, ac præcipitatrix: unde etiam Homerus:

--vires insiciat ira.	&c,
--animos iramque ciebat.	&c,
Per nares acris subijt furor.	&c,
-- sanguis ferbuist missus.	&c,

Omnia enim eiusmodi excitationem atque impetum iræ significant. sed fortes quidem honestatis causa agunt, ira tamen ipsos adiuuat: feræ autem ob dolorem: propterea quòd enim vel percussæ sunt, vel timent incitantur, nam si in syluis vel saltibus suis fuerint, non irruunt. Non igitur fortes sunt: quippe quæ dolore. & ira in periculum impulsæ feruntur, nihil mali ac molesti prævidentes. nam eo modo etiam asini essent fortes, cum esuriunt: qui si etiam verberentur, à pabulo minimè recedunt. **Q**uin etiam adulteri multa ob libidinem audacia perpetrant, non igitur sunt fortes, qui ex dolore, aut ira in periculum impelluntur. Maximè autem naturalis esse hæc videtur, quæ est ex ira: videturque esse fortitudo, vbi electionem, & id cuius causa faciendum vnu. quodque est, assumpserit. & homines etiam cum irascuntur, dolent: lætantur cum vlciscuntur. qui autem ob hæc faciunt quippiam, pugnaces quidem sunt, sed non fortes: quippe cum non honestatis causa, neque ut ratio præscribit, sed ob affectum agant: similitudinem tamen quandam habent. Neque etiam illi, qui bene sperant, fortes sunt. nam propterea in periculis confident, quia & sæpe & multos vicerunt: similes tamen sunt, eò quòd vtrique sunt confidentes. sed fortes ob antedicta confident: hi autem, quia se superiores esse, nihilque mali vicissim perpeffuros existimant id quod ebrij quoque facere consueverunt: in bonam enim spem iaducuntur: cum verò ipsis talia non contingunt, quæ sperauerant, fugiunt. At verò tortis viri erat, ea quæ terribilia homini & sunt & videntur, ea de causa sustinere, quia id facere honestum: non facere turpe est. **I**deo esse etiam fortioris videtur in improuisis terroribus intrepidum imperturbatumque sese præstare, quam in conspicuis: ex habitu enim id magis proficiat, minusque ex preparatione: Nam quæ antea palam sunt, ex consideratione quæspiam eligere ac ratione potest: quæ repente accidit, non nisi ex habitu. Fortes etiam videntur esse illi qui ignorant: & sanè non longè absunt à bene sperantibus: in eo tamen sunt peiores, quòd hi nullam

A ἰηπικώτατον γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τῶν κινδύνων ἔδειν καὶ Ὀμηρος,

--ἀένος ἔμβολοι θυμῶσ'	καὶ,
--ὕψος καὶ θυμὸν ἐγέρσας--	καὶ,
Δειμὺ δὲ αἰὰ βίνας ὑψὸς--	καὶ,
--ἔξισεν αἶμα.	

πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα ἔοικα σιγηθῆναι πλεῖστον τῷ θυμῷ ἐγερσιν; καὶ ὀρμῇ. οἱ μὲν οὖν αἰσθητοί, διὰ τὸ κελὸν προσπίπτουσιν ὃ ὁ θυμὸς σωρῆσαι αὐτοῖς· τὰ δὲ πρὶν ἢ, διὰ λυπώσω διὰ γὰρ τὸ πληγῶμα ἢ φοβείσθαι, ἐπεὶ αὐτὰ γὰρ ἐν ὕλῃ ἢ ἐν ἔλαιῳ, οὐ προσερχόμεθα· οὐ δὴ ὄραν ἀνδρεία, ἀλλ' ἀγνοῖαν καὶ θυμῶν ἐξελαιώμεθα πρὸς τὸν κίνδυνον ὀρμῆν, οὐδὲν ἔτι δειῶν προσορῶνται· ἐπεὶ οὕτω γὰρ, καὶ οἱ ὄνοι αἰσθητοί οἱ εἶναι πεινώντες· **B** τυπόμενοι γὰρ ἐκ ἀφίσταται τῆς νομῆς· καὶ οἱ μοχλοῦν καὶ διὰ πλεῖστον θυμῶν τελευτῶν πολλὰ δόξασι· οὐ δὴ ὄραν ἀνδρεία, τὰ δὲ ἀγνοῖαν καὶ θυμῶν ἐξελαιώμεθα πρὸς τὸν κίνδυνον. φιλοκατάτη ἢ ἔοικεν ἢ διὰ τὸν θυμῶν ἔξ, καὶ προσλαβούσα περιείρασιν, καὶ τὸ οὐ γενεῶν, ἀνδρεία ἔξ, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν δὴ, ὄρα καὶ ὄρα μὲν, ἀγνοῖαν πμωροῦμενος δὲ, ἠδὲνται· οἱ δὲ διὰ ταῦτα, μάχμοι ὑψὸς, ἐκ ἀνδρείου δὲ· οὐ γὰρ διὰ τὸ κελὸν, οὐδὲ ὡς ὁ λόγος, ἀλλὰ διὰ τὸ πάθος· παραπλήσιον δὲ ἔχουσι π. οὐδὲ δὴ οἱ ἀνέλπιδες ὄντες, ἀνδρείου διὰ γὰρ τὸ πολλὰς καὶ πολλὰς νικηθῆναι, διαρῶσιν ἐν τοῖς κινδύνοις. περὶ μοιοι ἢ, ὅτι ἀμφα διαρῶσιν· ἀλλ' οἱ μὲν ἀνδρείου, διὰ τὰ περιειρημένα διαρῶσιν οἱ δὲ, διὰ τὸ ὀλεθρὸν κρείττους ἔξ, καὶ μὲν ἀνπαπατεῖν. τοιοῦτον δὲ τοιοῦτοι καὶ οἱ μεθυσοῦμενος· ἀνέλπιδες γὰρ γίνονται. ὅταν δὲ αὐτοῖς μὴ συμβῆ πῶσαυτα, φεύγουσιν· ἀνδρείου δὲ ἰσῶ, τὰ φοβερά ἀφροσύνη ὄντα καὶ φαιόμενα, ὑπερβαίνει, ὅτι κελὸν καὶ ἀεχρὸν, τὸ μὴ ἀπὸ καὶ ἀνδρείου τῶν οὐ δόξα ἔξ, τὸ ἐν τοῖς αἰφύδιαις φόβοις ἀφοβον καὶ ἀτάραχον ἔξ, ἢ ἐν τοῖς περιειρημένοις· ὅπου ἔξως γὰρ μάλλον, ἢ καὶ ὅτι ἢ πρὸ ἐκ παρασκευῆς· τὰ περιειρημένα μὲν γὰρ, καὶ ἐκ λογισμοῦ καὶ λόγῳ πῶς περιείραται· τὰ δὲ ἐξ αἰφύνης, καὶ πλεῖστον ἔξιν ἀνδρείου δὲ φαινόμενα καὶ οἱ ἀγνοῦνται· καὶ εἶσιν οὐ πῶρα ἔξ ἀνελπίδων. χρίσιν δὲ, ὄρα